

deres Betydning; men ikke før; og § 79 giver i sin første Sætning den formodede nødvendige Overgang til de andre Paragrafers Gjennemførelse. Den daværende Justitsminister tvivlede, som sagt, aldeles ikke om, at Offentlighed og Mundtlighed kunde indføres ved Retspleien, og at dette haade vilde være gavnligt og nyttigt, men han havde den største Tvivl om, at det paa den Tid, under de daværende Omstændigheder, var rigtigt i Grundloven at give blot et Haab om Rævningsens Indførelse, og saaledes forholder det sig. Jeg har været tilstede ved de paagjældende Forhandlinger, og jeg har været med at mediere, saaledes at Paragrafen fik sin nuværende Form. Naar man undersøger Sagen, vil man finde, at dersom man skal fyldestgjøre disse Paragrafer, kan det kun skee ved at følge den Orden, hvori de staae i Grundloven, men et Andet er naturligtvis, om vi vilde sætte Tingene paa Hovedet. Komme alle tre Ting paa eengang, saa er rigtignok Alt opfyldt, men hvorledes er det opfyldt? Ved et Virvar! Der kommer da kun Forstyrrelse ud deraf; som virker skadelig tilbage, og hvorpaa? hovedsagelig paa Rævningsretterne. Det er for at sikre disses helbige Indførelse, at den Orden, som her er betegnet, nødvendig maa følges.

Dan: Den ærede Minister gjorde en Bemærkning, som nærmest sigtede til en Dyrking af mig angaaende Skiftevesenet. Den gik ud paa, at man ikke kan undbrage Skiftevesenet i det Hele fra Retsbetjentene; fordi dette undtagelsesvis ikke lader sig gjøre. Jeg tillader mig at kalde det undtagelsesvis; thi den ærede Minister sigtede til Fallitboer og den Slags Tilfælde, og disse kunne dog ikke siges at høre til Reglen. Den ærede Minister formeente, at man i det Mindste i saadanne Tilfælde ikke kunde lade den private Forsorg gjælde. Heri kan jeg ikke være enig; thi i og for sig kan jo den Omstændighed, at en Retsbetjent faaer Tingre paa Midlerne, ikke sønge dem, tværtimod bliver jo ganske det Modsatte Tilfældet, og jeg kan aldeles ikke erkjende det for at være en Umulighed, at man ved Overenskomst eller Forlig skulde kunne enes ogsaa i Fallitboer; men kan man det ikke, saa er der jo en Tvist

tilstede, og da indtræder det Tilfælde, som jeg tillod mig at betegne som en Undtagelse, nemlig, naar der ikke kan opnaaes en Overenskomst. Jeg havde forresten ventet at høre en anden Grund imod det, jeg fremsatte, som jeg selv tildeels antydede, nemlig det finantzielle Hensyn, som ligger i den indirekte Besætning, — og dette Hensyn er jo for Dvrigt Grund nok til foreløbig at sætte en Stopper for disse Bestræbelser.

S. Sage: Jeg havde ikke troet, at den ærede Rigsbogsmand for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning) for Alvor vilde fastholde sin Betragtning af den kronologiske Orden af disse Paragrafer i Grundloven, thi den er virkelig saa besynderlig som mulig. Man kunde paa den Maade aldrig skrive nogen Grundlov med flige Paragrafer, naar man saaledes skulde rangere Paragraferne og sige, at den ene aldrig maa blive til Lov, før den, der gaaer forud, er gennemført. Det følger af sig selv, at der maa være en naturlig Rækkefølge imellem Paragraferne, og det er der ogsaa her. Det ærede Medlem — jeg skal citere Forhandlingerne fra 1848—49 — har selv leveret det meest flaaende Bevis for, at det ikke har været hans Tanke, hvad han nu fremsætter, dengang disse Paragrafer forelaae til Behandling i Grundlovsforsamlingen. Jeg maa bemærke, at de Forhandlinger, der ikke have fundet Sted paa den grundlovgivende Forsamling, kunne vi jo ikke tage noget Hensyn til. Det er ganske sandt, at den daværende Justitsminister var mindre tilbøjelig til at gaae ind paa Rævningsystemets Indførelse, medens andre Ministre vare tilbøjelige dertil; men hvad der er Hovedsagen, er, hvad Forsamlingen vedtog, og hvad Hans Majestæt Kongen sanktionerede i Grundloven. At det ærede Medlem ikke kan have meent, at § 76 skulde gennemføres, før den kunde blive Tale om de følgende Paragrafers Gjennemførelse, derom maae virkelig hans egne Ord give Dplysning; thi vide De, hvad han sagde? (Tscherning: Hvad jeg sagde dengang, gjaldt om alle Røstparagraferne!). Det ærede Medlem sagde: „Da Tiden vil være lang, inden dette kan skee“ — at § 76 bliver gennemført — „saa er Faren heller ikke stor;